

Ив. Вазовъ

„Волътъ“

Единъ исторически връхъ.

(По случай 50 годишнината от смъртта на Хр. Ботевъ).

Това лѣто гостувахъ нѣколко дена въ Черепишкия монастиръ и отъ него направихъ нѣколко излета по дивитѣ балкански бърда и клисури, що заобикалятъ тая омайна мѣстностъ въ хладната долина на Искъра.

Наскоро пакъ бѣхъ прочелъ биографията на Христо Ботевъ отъ Захария Стояновъ, и си спомнихъ, че връхъ „Волътъ“, дето е падналъ героя, се намира въ „земището на Черепишкия монастиръ“. Това ме подсети да посетя и знаменития връхъ, по-диръ като бѣхъ се катерилъ по толкова други.

Излѣзохъ зараньта отъ монастиря рано по 7 часа, минахъ моста надъ Искъра, минахъ презъ двата тунела и покрай стрѣмните две паралелни скалисти стени „Литритѣ“ (ритлитѣ — защото наумѣватъ ритли на кола). Отъ тамъ видѣхъ, близу до развалините на старата черквица Св. Георги, водача си и коня, които ме чакаха вече, минали Искъра съ лодка. Единъ другъ селянинъ драговолно бѣше дошълъ да ми бѫде другарь.

Бай Цене Койнинъ, отъ Люти-Бродъ, е старъ човѣкъ, изнемощѣлъ отъ труденъ животъ. Той е